

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

Libertăți maghiare.

Presa maghiară și emisarii guvernului în străinătate țin cu ori-ce preț să acrediteze ideea că Ungaria e o țeară atât de liberală, încât Anglia ar avea multe de învățat dela dânsa în privința respectului libertăților publice.

Nu de mult celebrul voiajor Pázmány scria în „le Journal“ din Paris că în Ungaria mai mult decât ori-unde se respectă libertatea alegierilor, libertatea intrunirilor publice, libertatea presei, etc.

La această îndrăzneală încercare de a se mistifica lumea, d. V. A. Urechia, printr'un articol apărut în „l'Estafette“, a răspuns cum se cuvine, arătând ce însemnează aceste libertăți în Ungaria și documentând fiecare afirmație cu numeroase exemple.

Autorii ororilor și orgiilor electorale dela Neutra, Stupava, Girált etc., vorbesc de libertatea alegierilor; ear' despre libertatea intrunirilor publice, vorbesc cei cari au interzis ținerea conferenței naționale, — vorbește Pázmány cel care anul trecut, înainte de a pleca la Bruxella pentru a pacifica lumea la congresul păcii, scrisese ministrului de interne să oprească congresul naționalităților la Budapesta și să iee de guler și să arunce în cele mai întunecoase și mai umede temnițe pe cei cari ar voi că totuși se-l ție, în disprețul ordinului formal de oprire...

Cât pentru libertatea presei, — ca se nu mai vorbim de celelalte, — procesele „Tribunei“ și celorlalte ziare românești, zecile de mii de florini amende, oprirea celor mai multe ziare românești și străine de a intra în Ungaria etc., sunt dovezi edificatoare.

Totuși d. Urechia mai adaugă una: „Sunt numai câteva zile, — zice d-sa în „l'Estafette“, — de când am experimentat prin mine însumi ce însemnează libertatea presei în Ungaria. Am publicat o carte curat literară: „Legende românești“; am evitat cu îngrijire în cartea mea cea mai mică aluzie la chestia româno-maghiară... Și cu toate aceste a fost de ajuns ca cartea se poarte numele meu, pentru-ca intrarea ei în Ungaria să fie riguros oprită. Mi-am luat atunci libertatea de a scrie dlui Pázmány, pentru a-l face să vadă căt de puțin liberal este acest nou act al guvernului d-sale“.

Oprirea cărții amintite a dlui V. A. Urechia nu era numai o măsură izolată. Ministrul de culte și instrucție publică a interzis intrarea în Ungaria la o

multime de alte cărți și reviste românești și în alte limbi, între care figurează și „Legendele românești“ ale dlui V. A. Urechia. Acestea în „libertatea și mai bine libertatea presei“; „liberală Ungarie“, dela care Anglia ar avea de primit lecțiuni, în ce privește respectul libertăților publice.

În catalogul cărților și revistelor oprite prin ordinul ministerial nr. 21.171 din 6 Maiu a. c., parte de a fi introduse în școale, parte chiar de a pătunde în Ungaria, figurează nu mai puțin decât 79 de cărți și reviste scrise în limba română!!!

Dar' se vedem și ce fel de publicațiuni românești oprește guvernul liberal din Budapesta. Luăm, la întâmplare, din lunga listă câteva:

Cărți de istorie:

„Istoria Românilor“, de Treb. Laurian; „Istoria Ardealului“, de Ioan M. Moldovan; „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia“, de Petru Maior; „Istoria Ungariei și elemente din istoria generală pentru școalele populare“, de Nicolau Pop; „Elemente de istoria Transilvaniei“, de I. V. Rusu; „Istoria Românilor“, de Ioan Tuducescu; „Istoria Românilor“, pentru clasele primare, de A. D. Xenopol, etc.

Cărți de Geografie:

„Elemente de geografie comparată“, de Samuil V. Isopescu; „Geografia“, de Laky-Făgărășan-Moldovan; „Elemente de geografie pentru clasele II și III primare“, de A. Vlădescu; „Geografia țărilor de sub coroana Ungariei“, de Dum. Varna; „Geografia Ardealului pentru școalele populare“, de Ioan M. Moldovan; „Europa proiectată și desemnată“, de Kozenn (edată de I. M. Moldovan); — până și „Pământul (un glob) edat de I. Felkl în Praga și în românește de Ioan Simu!“

Abecedare și Cărți de cetire:

„Carte de cetire prelucrată de o asociație de învățători“, „Elementar sau Abecedar“, de Petri Vasile; „Carte de lectură românească pentru școalele românești“, de Visarion Roman, etc.

Apoi, Gramatică, Ritorice, Stilistice:

„Curs practic și gradat de stil și compozițiuni“, de I. Manliu; „Poetica română de același; Gramatica română de același; Stilistica de același; Ritorica de S. Negrescu; „Antologia română“, de Miron Pompiliu; „Principii de literatură“, de M. Strajan; „Ritorica“, de Dim. Gusti; „Gramatica elementară a

limbii germane de N. Pălfia, de Ioan Maxim, etc.

Mai departe, legende, poezii etc.:

„Legende de Dim. Bolintineanu; Culegere de poezii și legende populare“, de Dim. Daniel; „Poeziile lui A. Murășanu; „Melancolie“, versuri de Ilie Ighel; — până și „Cântece de înnozi la nașterii lui“!!!

În sfârșit publicațiuni periodice:

„Convorbiri literare“, „Familia“, „Ortodoxul“, etc.

Cum se vede, aci nu e vorba de foile politice, care mai toate sunt prohibite, ci de cărți și publicațiuni literare și științifice, care în nici o țeară constituțională și liberală din lume nu se opresc. Și totuși Ungaria e țeară liberală și constituțională, unde libertatea presei e garantată, dacă ar fi să credem pe cuvânt pe d'al de Pázmány! Și totuși noi suntem niște calomniatori, când zicem că libertatea și constituționalismul în Ungaria sunt două colosale minciuni, dacă ar fi să se deee crezământ necondiționat afirmațiunilor și asigurărilor acelorași domni!

Și o notă caracteristică e și aceea, că ministrul de culte și instrucție publică al Maghiarilor obligă forurile bisericești române ca să comunice celor în drept, că aceste cărți și publicațiuni sunt oprite din școalele de pe teritoriul Ungariei.

Selbategii au în multe privințe concepțiuni cu totul deosebite de acele care le avem noi despre unele acte și noțiuni morale. Irocheji de pildă consideră ca moral mai tot ceea-ce noi credem imoral. Sunt popoare întregi, la care omorul e o binefacere și fiii își omoară propriii lor părinți, în bună înțelegere cu acestia; după o masă copioasă, la care iau parte și viitorii nepoși, fiii dau la cap câteva lovituri de mâciucă iubiților lor părinți, nelăsându-i să îmbătrânească prea mult, ci făcându-le astfel serviciul de a-i trimite pe lumea cealaltă, unde urmează să trăiască o eternitate în starea și cu puterile cu care părăsesc lumea aceasta pământescă...

Se vede că tot așa se întempă și cu Maghiarii. Se vede că și ei au concepții deosebite de ale celeilalte lumi asupra multor lucruri și noțiuni. A face orgii și orori electorale, la ei este a dovedi că posed libertate de alegieri; a opri pe cetățenii de alte naționalități să se adune, să se consfătească și să se organizeze în partid pentru apărarea drep-

țurilor lor constituționale, este a proba că sunt respectuoși pentru libertatea intrunirilor; a amenda ziarile, a întemnița pe ziaristi, a opri în țeară și publicațiunile străine și între în țeară și a impune anumite cărți pentru școalele celorlalte naționalități însemnează că sunt geloși de libertatea presei și libertatea conștiinței.

Dacă toate aceste sunt libertăți, apoi să ni-se ierte cel puțin a spune, că ele sunt libertăți „maghiare“, adică libertăți croite după chipul cum Maghiarii înțeleg acest concept abstract, ideal, de „libertate“. Și așa, suntem de acord, și mărturisim și recunoaștem și noi, că în Ungaria ne bucurăm de toate libertățile imaginabile, — de prea multe chiar.

Ori-cum, dlor Maghiari, lăsați cel puțin pe Englezi în plata Domnului, dacă se încăpăținează a nu primi lecțiuni de liberalism și constituționalism dela d-voastră!!!

„Pericolitatea organizațiunii naționale săsești“. Valorosul organ al Sașilor verzi din Brașov continuă polemica deasupra ce a început sub acest titlu în chestia organizațiunii partidului național săsesc cu a convocării Sachsentag-ului. Polemisând cu un articol din „Tageblatt“-ul din Sibiu, căruia și noi i-am reflectat la timpul seu, ni nemește toate apucăturile și chițibușurile niște sofisterii, menite de a încușura înțelegerea în discuția obiectivă și principiară a unei chestiuni devenită actuală prin oprirea conferenței Românilor și motivarea ordinului de opriște.

„Am arătat deja — zice „Kronstädter Zeitung“ — că ceea-ce Românilor li-se întemniță astăzi, ni-se poate detemnița nouă mâne, ba că s'a întâmplat deja, căci acesta este principul lui Bánffy de când a venit la guvern. Firește, deja atunci trebuia să se ridice protest sârbătoresc în contra acestui principiu; dar' nimic nu caracterizează mai bine miseria politiceii noastre oficiale ca și faptul, că în contra hotărârii legii și a drepturilor noastre naționale nici nu cut-săm a ne mișca, ba că pentru o „garanție“, (E vorba de garanția secretă făcută de Bánffy deputaților Sași. Red.) ne facem „purători de șlep“ ai guvernului.

„Soartea fusé voiește să ne admonieze. Eată principul ear' se ivește și avem privilegiu favorabil de a-l respinge“, cu atât mai mult, că nici nu suntem noi cei loviți. Spre acest scop nici că ne-ar trebui Sachsentag, o

poate face și comitetul central. Și ce ar trebui să facă acest comitet? E foarte clar. Trebuie să protesteze în contra violării legii, cum s'a întâmplat prin oprirea conferenței Românilor și motivarea acelei oprirei, trebuie să declare, pe baza punctelor II și IV. din programul poporal, că o astfel de interpretare a legii este neadmisibilă din partea Sașilor, căci ea vatmă drepturile lor, se declare, că de judecă în modul cel mai hotărât aplicarea în mod practic a fatalului principiu al lui Bánffy, că o organizare și grupare în naționalități este neadmisibilă. Nu este iertat se încape vre-o îndoielă, că dacă acest principiu va fi aplicat și în contra Sașilor, cercurile electorale săsești vor silii pe deputații lor a eși din partidul guvernului și în locul lor vor alege deputați opoziționali“.

În tonul acesta bărbatesc își continuă apoi foaia reflexiunile sale isvorite din un simț adevărat de iubire de neam și echitate și plin de îngrijire. „Să nu stăm cu mâinile în șii și să primim apatici și răci cum li-se răpesc Românilor drepturi după drepturi“, — cred bărbății din giurul organului verde, „ci se ne preparăm de timpuriu a ne pute apăra în contra loviturilor ce ne amenință“.

Ei bine, poate fi cineva atât de slăbit și înrăit încât să nu aproabe această atitudine?

Înregistrăm cu plăcere ținuta tot mai precisă a Sașilor conștiinți!

Din Slovăcime. Sub titlul: „Dissolvarea unei reuniuni panslavistice“, foile din Budapesta publică următoarea știre din Nitra:

Cu decretul dela 27 Maiu, ministrul de interne a disolvat, din cauza „machinațiunilor panslaviste“, „Reuniunea de lectură a cetățenilor din Miava“, însărcinând municipiul comitatului să acuestra averinea reuniunii și a administra până la dispozițiuni ulterioare. Nu de mult a fost disolvată acolo „reuniunea slovacă de pompieri“; membrii acesteia după disolvare s'au strins earși înființând suspomenita reuniune de cetire, unde și-au continuat „machinațiunile lor în dreptate contra statului“, până ce fislogăbirul făcu denunțare, și cercetarea pornită de către protonotarul nu aduse astfel de amănunte la iveală, încât ministrul de interne s'a văzut silit a părăsi disolvare.

Atât spun foile jădano-maghiare despre această nouă volnicie millenară; „N. Noviny“ nu ne-a adus încă nimic despre ea. Vom completa la timp.

„FOIȚA TRIBUNEI“

Din grația regelui.

Novelă istorică din timpul domniei regelui August cel-tare.

De

Adolf Lippold.

(Urmare.)

A doua zi dimineața, după cele istorisite mai sus, doi călăreți, înveliți în mantale lungi și îmbrăcați cu niște cisme cu turci mari, călărau pe calea regală, mărginită la dreapta și la stânga de niște păduri dese.

Era de abia șese ore când acești călăreți ajunseră pe o culme, care e acum ocupată în cea mai mare parte de edificiile mărețe ale orașului lui Albert, unde în partea stângă îi aștepta bravul servitor Georg, făcându-le semn de departe și arătându-le o mică livadă, care se întindea pe partea cealaltă a șanțului și din care pornia un mic drum numit poteca vânătorului.

Cei doi călăreți descălecară și, pe când Georg ducea caii nișel la o parte, în pădure, ca să-i lege, porniră pe acest drum și ajunseră după vre-o 200 de pași la un luminș, unde așteptau deja 3 domni, cavalerul d'Aubigny, secundantul seu, un oficer polon și un medic, om expert deja în asemenea afaceri.

Domnii se salutară și fiind osteneala secundanților de a-i împăca înzădar, își luară surtocele, își măsurară spadele și după-ce-și aleseră locurile astfel, ca lumina și umbra să fie în aceeași proporție împărțită, cei doi combatanți se puseră față în față și la co-

manda Polonului spadele erau în apropierea cea mai nemijlocită.

Un suspin de ușurare scăpă încet de pe buzele lui d'Egydi, când văzu după vre-o câteva minute că amicul seu purta cu iscusință spada în mâna sa.

Liniștit și cu sânge rece privia acesta virful spadei inamicului seu, care se mișca ba înainte, ba înapoi, ba retrăgându-se, ba împingându-se înainte, căutând a străbate parada puternică a lui Eude prin diferite loviri înșelătoare.

Francezul începuse ofensiva liniștit și cu luare aminte; neputând însă scoate pe inamicul seu din liniștea sa, se încălzi, așteptând înzădar vre-o lovitură a oficerului, care părea decis a ține defensivă.

Săria plin de mânie înainte și înapoi, încușura spada potrivnicului seu cu iuțea fulgerului și când lovia crezând, că descoperise vre-o parte neapărată, sabia îi luneca fără putere sau lovia mânerul, cu care erau încușurate săbiile amândurora.

Lupta dură în acest mod peste o minută, când deodată Eude se aplecă înainte, începând a ataca, străbătând o paradă a protivnicului seu și în momentul următor străpuse pieptul cavalerului ceva mai jos de brațul drept.

Cavalerul scoase un slab strigăt, sabia îi căzu din mână și căzu imediat în brațele lui Egydi și ale secundantului seu, cari îi alergară într'ajutor și îl depuseră încet pe iarba cea mare.

Medicul depărta cu abilitate cămașa de pe rana cavalerului și o sondă; d'Eude se apropiase deasemenea și văzând, că rănitul e încă în deplină cunoștință și că îi întindea

mâna surizând, se aplecă la dînsul, prinzându-i, ca semn de împăcare, mâna.

„N'am avut dreptate! zise cavalerul încet, dar' înțelegibil; „acum o pot mărturisii, vinul era de vină“.

Eude privia plin de milă la chirurgul, care era ocupat a astupa rana, care sângera foarte tare.

„O mică și frumoasă rană!“ zise acesta ca răspuns la privirile întrebătoare ale celor doi fați. Nu e periculoasă, fiind îngrijit bine, se va pute scula peste opt zile, dacă cumva frigurile nu ne vor strica scotelile“.

La un semn al medicului cei doi bărbăți ridicară pe cel rănit și îl duseră la locul unde îl aștepta trăsura, care adusesse pe medic și pe cei doi domni. Îl așezară cu cea mai mare precauțiune în trăsura, și după-ce mediul și Polonul luară loc lângă el, trăsura porni încet spre oraș.

D'Eude și Egydi încălecară deasemenea pe caii lor, luară însă un drum contrar celui pe care l-a luat trăsura, și când de pe turnul bisericii bătea a opta oră, Eude se găsea deja în locuința sa, ear' Egydi la serviciul seu.

Căpitanul porunci servitorului seu să facă pregătirile de excursiune pentru a dona și, căci își pusese în gând a visita moșia sa de lângă Meissen, pe care o dase în arându-i. Ordonanța se puse voioasă la lucru, căci și dînsa se bucura a-și vedea căminul după o absență atât de lungă.

Cât privește duelul, Eude era fără grije. Împăcarea cu cavalerul îi arătase, îndestul, că acesta era destul de cavaler pentru a nu face pe denunțatorul; își petrecu dar' toată ziua cu facerea corespondenței venite deja de mult timp, și cu cetitul, și tocmai în

amurg pe când se pregătia a face o vizită cărmii la Strogulele de aur, deodată auzi pași grăbiți și bătători din pinteni și îndată după aceasta văzu intrând la dînsul pe Ioan d'Egydi foarte iritat.

Acesta, fără a vorbi un singur cuvânt, luă mantaua lui Eude, i-o aruncă pe umeri și îi zise grăbit:

„Repede. — Nu e nici un moment de pierdut! Georg poate să aducă calul și lucrurile. — Garda care e însărcinată să te aresteze vine după mine; Polonul te-a denunțat ambasadorului francez și la rugarea acestuia fu lansat în contra ta un mandat de arestare. Norocul, că eu eram de serviciu și că ordinul veni prin mâna mea. Dar' vino — în fiecare moment poate se seosească patrule“.

Eude urmă cu hotărâre amicului seu dar' abia ajunseră în gangul cel întunecos și văzură că un caporal cu doi soldați era ocupat a pune o sentinelă la poartă.

Nu le rămase nimic altceva, de făcut decât a se retrage în curte.

Aceasta era, din fericire, despărțită de proprietatea vecinului numai prin un mic gard, pe care îl săcira cei doi oficieri, însă și aci era ușa închisă și trebuia deci să mai sară alte două garduri până-ce ajunseră la o poartă deschisă.

Alergară printr'un gang întunecos și ajunseră în stradă căzând aproape în mâinile soldaților, cari se întorceau tocmai dela locuința lui Eude.

D'Egydi se decisese repede, împinse pe prietenul seu la dreapta, pe cât timp el se întoarse la stânga în fața patrulei spre a o pute reține cu vorba.

Cu toate-că domnia cel mai mare întunec, conducătorul văzuse pe căpitan și fără

a răspunde locotenentului strigă oamenilor sei: „Eată-l acolo, iute după el“ și alergă repede cu oamenii sei după Eude, care tocmai cărnia în strada cealaltă.

Căpitanul începuse să fugă pe cât putea, însă cei ce-l urmăreau veniau din ce în ce mai aproape.

El cărnii cu înțelepciune într'o stradă mare și largă, și înainte de ce urmăritorii sei ar fi ajuns la colț, apăsa pe mânerul ușii unei case, aceasta se deschide înaintea lui, întră repede, închise ușa după sine și sul fără a se resgândi, pe scara ornată cu susținători bogate și aurite, tapetată cu covoare până în al doilea etajiu.

Neînțându-l nici un om, rămase acum locului ascultând.

Se încovoi atunci peste susținătoarea scării și se uită în jos în gangul luminat slab, sperând că urmăritorii sei vor fi fugit mai departe, însă în același moment auzi ușa deschizându-se de nou și mai mulți soldați intrară, pe cât timp o voce străină asigură pe caporal de a fi văzut că fugarul intrase în această casă.

Oficerul se resgândi cu iuțea fulgerului.

Ce era de făcut?

Să se predee? Nicu-odată!

Soldații ureau acum scara.

Căpitanul alergă, fără a face cel mai mic sgomot dela o ușă la cealaltă, până-ce una cedă presiunii sale.

Intră repede, o zăvori și se puse după dînsa pentru a asculta.

În gangul primului etajiu se auziau mai multe voci, căpitanul auzi tunătoarea voce a caporalului, pe urmă o altă voce care

Viena contra milleniului. Reuniunea politică „Entrachi“ din Viena a convocat, pe ziua de 8 Iunie (!) o adunare anti-semită în marele și elegantul restaurant Dreher, de pe Landstrasse. După ce deputatul Steiner — spune telegrama — referase despre situația politică, Dr. Lueger dase seamă despre alegerea primarului și cu prilegiul acesta a trecut la expoziția millenară ungară, contra căreia a vorbit în modul cel mai aspru.

În urma acestui atac, comisarul guvernului Dr. Wagner a declarat adunarea ca disolvată, pe motiv, că Dr. Lueger s'a pus prin năpustirea sa în contradicție directă cu Monarchul, care tocmai a vorbit în cuvinte atât de elogiatoare despre sărbările millenare și expoziția.

După disolvarea adunării, cei de față au erupt în aplauze nesfârșite de: *Trăiască Lueger!*, la care acesta a răspuns cu *Hoch!* în onoarea împăratului. Întruniți au repetat de mai multe ori *Hoch* și întonând imnul împărătesc, adunarea s'a împrăștiat încetul cu încetul.

Atâta stă în telegramă. Vom aștepta amănunte.

Croații contra milleniului. În „Cronica politică“ de azi vorbim despre îmbucurătorul eveniment al împăcării celor două fracțiuni ale partidului opozițional de drept, numit odată și al lui Starcevic. Cu prilegiul conferenței acesteia de împăcare, ținută la 8 Iunie, ea a „protestat, din punctul de vedere al dreptului public al Croației, contra sărbărilor și a legii millenare, dar' cu observare expresă, că acest protest nu este a se considera ca un act de dușmănie în contra națiunii maghiare, căreia dimpotrivă, conferența îi dorește tot binele, pentru a dobândi, aliată cu ea, independența Croației“.

Rezoluția aceasta a fost primită în mijlocul strigătelor: „Trăiască Regele croat Francisc Iosif!“

Milleniul politic.

Ziua de 8 Iunie a fost culmea milleniului. În această zi a fost totul mai mare, s'au produs banderile veniți din atâtea comitate, s'a deschis apoi noul parlament ridicat cu preț de multe milioane și în el s'a promulgat legea millenară sancționată de M. Sa. După ședința au defilat apoi ambele case înaintea Maiestății, aducându-i salut de mulțumire pentru binevoitoria-i ocrotire.

Aceasta a fost ziua milleniului politic. Pompa ce s'a desfășurat cu ocaziunea aceasta a fost nespuse de mare și strălucită. Aceasta însă, mai mult poate să ne doară, decât să o admirăm. Ceea-ce ne împoartă sânt momentele politice, declarațiunile de importanță politică, ce s'au făcut în această zi.

Ne vom restringe deci în raportul nostru la aceste momente.

Ședința comună a dietei.

Ședința millenară, ținută de ambele case la olaita, a fost prezidată de contele Károlyi Tibor și de Szilágyi Dezső. Ca notari au funcționat Gyulai Pál și Molnár Anton, înaintea estradei presidiale 11 stegari (purtații

stegurilor acelor țeri, cari sânt sau au fost în raporturi de vasalitate cu Ungaria. Între aceste și Kumania).

Din familia domnitoare au luat parte vre-o 12 Archiduci și mai multe Archiducese în frunte cu A. S. Stefania.

Regele însuși, după-cum se știe, n'a luat parte. A fost însă reprezentat prin coroana adusă de Csáky și Palavicini și depusă pe un altar pitoresc ridicat anume spre acest scop, precum și prin diferitele clenodii regale.

Faptul că Regele n'a venit, a făcut mult sânge rău, ceea-ce se vede îndeosebi din tenorul foilor maghiare, cari toate vâd în această împregiurare o notă discordantă. „Magyarország“ bună-oară scrie următoarele: „A fost de față așadar întreaga națiune, numai acela a lipsit, care este primul între noi: Regele“.

Ședința a deschis-o contele Károlyi, prin o scurtă vorbire în care s'a arătat însemnătatea sărbării.

„De aci — zice Károlyi — ne vom duce la Buda, ca să-i interpretăm Regelui nostru încoronat omagiul națiunii întregi, omagiul isvorit din adâncul inimii, Lui, a cărui merite numai istoria este chemată a le aprecia. La acest loc vom da însă expresie împregiurării, că noi sântem ce-i drept, divisați adese-ori prin interesele de partid, dar' iubirea de patrie pe toți ne unește. Să promitem lui Dumnezeu, că noi, precum și descendenții noștri, vom apăra această țeară dobândită și apărată de strămoșii noștri, și că acest pământ sfânt se va numi Ungaria, până-ce va mai exista vre-un suflet de Ungur. Așa să ne ajute Dumnezeu!“

După vorbirea aceasta a urmat cetirea legii millenare, sancționată deja de Maiestatea Sa și promulgată săptămăna trecută în vechiul parlament.

Ședința se încheie prin cetirea și verificarea procesului verbal.

La Maiestatea Sa.

În această zi s'a prezentat parlamentul la Maiestatea Sa pentru depunerea omagiului și manifestarea iubirii și supunerii în fruntea conductului omagial a mers Szilágyi, care a și ținut alocuțiunea către Maiestatea Sa. M. M. L. L. au primit conductul în sala cea mare a palatului regal, șezând pe Tron.

În vorbirea sa, Szilágyi amintește, că sancționarea și acordarea legii millenare din partea Maiestății Sale a stîrnit entuziasm în inimile multor milioane de supuși, cari își depun omagiul înaintea Înalțului Tron, și această lege va servi descendenților ca isvor de însuflețire în zile mari și grele. Participarea la milleniu a membrilor din familia Regală, a guvernului austriac, precum și multele scrisori de felicitare și aderențe trimise de către diferite state, fac ca să simțim, că regele și națiunea sânt tari atunci, când sânt contopiți în simțire și tendență. „În toate acestea continuă Szilágyi — vedem baza pentru viitor a politicii noastre, care este altcum drept o consecvență a experiențelor și doctrinelor noastre dobândite în decursul veacurilor.“

„Precum unitatea statului maghiar este inviolabilă, astfel este inviolabil și raportul de comunitate de

stat dintre Ungaria și statele vecine, cari își au drepturile lor autonome, teritoriul separat și naționalitatea politică. Experiențele de o mie de ani ne-au învățat, că pe acest pământ numai un stat unitar poate corespunde chemării sale. Unitatea statului și națiunea politică este o forță ce conservă și susține; nici aceasta și nici patriotismul nu pretinde, că naționalitățile ce trădesc în Ungaria se dispar.“

„Se pretinde însă, ca ninsuțele ori-cărui fiu al patriei noastre să fie pline de fidelitate față de statul ungar și se rămână între marginile patriei, ca fieștecare să sacrifice cea mai nobilă parte a lucrării și simțirii sale pentru interesele patriei. Precum unitatea politică a națiunii ungare (?) este inviolabilă, inviolabilă este și egalitatea pe terenul drepturilor individuale și politice fără deosebire de rasă și confesiune, astfel este și participarea justă și egală a tuturor la beneficiile statului.“ (Și aceste, mă rog, se spun Maiestății Sale, se spun în fața lumii, care bine cunoaște egalitatea drepturilor individuale și politice în Ungaria! Red.)

După-ce mai vorbește despre raportul de prietenie dintre Ungaria și Austria încheie astfel:

„Îndurative, Maiestatea Voastră, a fi conducătorul ninsuinelor noastre. Atotputernicul ne-a făcut națiunea părtașe de a avé un Rege, căruia îi stă în putere a uni alte puteri și a le însușești. D-zeu Vă ocrotească mulți ani pe tronul acesta. Trăiască Regele!“

La acestea M. Sa a răspuns următoarele:

„Cu bucurie salut pe magnații și deputații aici întruniți ai Ungariei mele și primind cu mulțumită omagiile lor, mulțumesc prevedinței dumnezeiești, care mi-a permis să ajung a sërba împreună cu iubita mea națiune ungară (magyar nemzetemmel) aniversarea sustării de o mie de ani a statului ungar.“

Rară și pîntrunzătoare e această sărbare epicală istorică și când întreagă țeara resimte importanța ei, înainte de toate să ne aducem cu pietate aminte de străbunii noștri, a căror înțelepciune pe lângă paza lui D-zeu a asigurat sustarea până acum acestui stat și să luăm din istorie folositoarea învățătură, că această țeară numai atunci a fost tare și înfloritoare, când fiii ei alipindu-se cu credință către Regele și religiunea lor, au trăit în frățoasă concordanță între sine — din contră însă, primejdii au împresurat-o, când certe interne i-au slăbit puterea.“

Dar' și spre aceea ne îndrumă istoria, ca țeara cu mulțumire să și aducă aminte de acei vecini ai sei și de acele națiuni, cari bucurase s'au grăbit întru ajutorul țării mai ales atunci, când s'a luptat pentru eliberarea sa de sub dominațiunea străină de mai mult ca o sută de ani și să și aducă aminte și despre acei vecini ai sei, de cari soartea în bine și rău, și înțelepciunea străbunilor noștri a legat țeara, formând împreună cu ei acea monarchie, a cărei existență aici e și necesitate europeană, și pe care moștenindu-o de strămoșii noștri, datorita mea sfântă și voiața mea e a o susține nevătămată pe seama urmașilor mei, precum aceasta și interesul propriu al celor două state o cere.

De aceea dorința mea ferbinte este, ca simțământul pentru această legătură să nu slăbească, ci întotdeauna nevătămată se rămână și ca acest simț și această simpatie să fie reciprocă în ambele state ale monarchiei și reciprocă să fie și conștiința, că pe baza acestei comunități ambele părți au numai drepturi, ci și datorințe, precum aceasta înțelepțește o dispune nu numai sancțiunea pragmatică, ci, ca elux al celeia și baza actuală de drept public, pe care basă întreagă monarchia, dar' mai ales iubita mea Ungarie așa de îmbucurată s'a desvoltat și a înflorit, fără-ca prin aceasta să se primejduiască cumva unitatea statului ungar și a națiunii politice ungare, care unitate neclintit trebuie susținută, și nici desvoltarea diferitelor naționalități pe lângă stima statului unitar și al legilor, precum nici acea relațiune consfințită de istorie și prin lege, care leagă Ungaria cu țerile aliate (társországok) rezervând drepturile autonome deosebite ale acestora.

O mie de ani e lung timp și în vieța statelor. În decursul acestuia pe lângă epoce strălucite au ajuns asupra țării și multe necazuri, cari de repește-ori cu nimicire amenințau existența națiunii. Iubirea ferbinte de patrie și libertate a națiunii ungare, vitejia ei în războiu și răbdarea ei continuă în restriște cu ajutorul providenței divine întotdeauna a combătut pericolele, dând astfel strălucită dovadă despre puterea ei de viață și capacitatea sa susținătoare de stat.

În acest moment solemn eu recunoștință trebuie amintite aceste distinse însușiri ale națiunii (ungare) maghiare și dorința mea ferbinte e, ca în decursul nesfârșit al veacurilor viitoare întotdeauna făclia adevăratei iubiri de patrie se conducă națiunea în conțelegere cu Regele seu și ca și între bine-

cuvântările păcii cu cumpănire calmă considerând împregiurările și relațiunile existente să asigure desvoltarea liniștită și înflorirea vieții de stat.

La dirigerea sorții țării un rol hotăritor revine dietei; de aceea dorința mea ferbinte e și aceea, că fiecare membru singuratic al ambelor case ale dietei, pîntruns de chemarea sa, precum și de conștiința, că cu această poziție a sa sânt împreunate nu numai drepturi deosebite, ci și datorințe față de țeară, care cu dreptul își așteapte dela legislațiune îngrijirea și promovarea bunăstării sale materiale și morale, — să se ninsuiască prin strigunță și muncă folositoare a corespunde acestei chemări, în care activitate a sa ori-când poate conta la sprijinul meu armonice și la grația mea întotdeauna.

Și realizând cu reciprocă încredere și cu puteri unite această nobilă problemă, se va realiza declarațiunea cuprinsă în legea votivă promulgată în ședința festivă de azi, că „acestea sânt bazele acelei concordii binecuvântate, a cărei tărie e garanța și a progresului sigur în veacurile viitoare“. Deee cereal, ca așa să fie acum și întotdeauna!“

Când a resunat ultimul accent de aprobare M. Sa a salutat militărește și s'a retras imediat.

Ziarele maghiare despre cuvântul regal.

Cuvântul, prin care Maiestatea Sa a răspuns la omagiurile aduse din partea dietei și pe care îl publicăm în toată extensiunea sa mai sus, este remarcat de întreagă presa maghiară. Cu toate acestea puțin ziare îl discută detaliat, car' cele cari fac aceasta, fa: totodată cu mult mai mare și mai detaliat apreciere cuvântului rostit de presidentul casei deputaților, decât celui al Regelui.

Astfel presa ortodox-liberală ridică la primul plan vorbirea lui Szilágyi, ear' despre cea a Regelui zic, că e numai sancționarea celei dintăiu. Altcum vede „Alkotmány“ de pilda.

Dar' eată cuvintele lor:

„Alkotmány“ zice:

„Să ținem minte, că pe lângă paza lui Dumnezeu înțelepciunea străbunilor noștri au asigurat până acum existența acestui stat și să luăm din istorie învățătura, că această țeară numai atunci a fost tare și înfloritoare, când fiii ei alipindu-se cu credință către Regele și religiunea lor, au trăit în frățoasă concordanță între sine — din contră însă, primejdii au împresurat-o, când certe interne i-au slăbit puterea.“

„Recomandăm aceste cuvinte mărețe în atențiunea guvernului și partidului liberal. În ele se cuprinde judecata asupra politicii în bisericești celei fără Dumnezeu, și prin ele i-se dă îndrumare să se refacă la Dumnezeu și la religiune.“

„Asemenea o îndrumare a politi-cianilor din viitor se cuprinde și în pasagiul, care vorbește despre naționalități, că „desvoltarea diferitelor naționalități pe lângă stima față de statul unitar și legii“ leagă națiunea laolaltă. Acesta în politica față de naționalitățile e un punct de vedere cu totul tot deosebit de cel urmat de către Tisza, Wekerle ori Bánffy cu înțelegerea partidă liberală, ba și de opoziție. E imposibil, ca această vorbire regală să nu facă surprindere mare în toată țeara, în cercurile politice, la popor și alegători.“

Despre vorbirea lui Szilágyi „Alkotmány“ zice între altele:

„Înainte de aceasta Szilágyi a fost centralist intransigent, mai ales față de naționalitățile, ear' pe noi, partidul popular, necontent ne-au susținat de abateri cu naționalitățile și de abdicere de unitatea politică a națiunii; acum însă s'a întemplat minunea de Szilágyi Dezső să lungește pe lângă naționalități cu aceea, „că nici statul și unitatea națiunii politice, nici patriotismul nu pretind pierirea diferitelor naționalități, cari există în Ungaria“. Așa? Așa e dar', dacă am auzit bine. Sau doară numai apropierea alegerilor îndeamnă pe presidentul liberal al camerei să recipieze politica de naționalități a partidului popular?“

Atâta „Alkotmány“.

„Budapesti Hirlap“ zice despre pasagiul cu desvoltarea naționalităților „pe lângă respectarea statului unitar și a legilor“ următoarele:

„Declarațiunea aceasta a fost bătătoare la ochi.“

„Unitatea statului ungar și unitatea tatea națiunii politice ungare sânt principiul fundamental al politicii naționale (maghiare). Principiul acesta cu atare tărie și cu atare claritate n'a mai fost nici-odată accentuat dela înălțimea Tronului.“

„Guvernul și națiunea, lumea și țeara auzind această vorbire pot fi în clar asupra politicii naționale și de naționalități a statului ungar. Unitatea statului nu se poate desface, pentru-că cu această mare ocaziune Regele și-a ridicat cuvântul în contră“.

„Nemzeti Újság“ scrie referitor la același pasagiul:

„Regele relevază unitatea, care neclintit trebuie susținută a statului ungar și a națiunii politice ungare, în care cetățenii nemaghiari, ca fii ai statului maghiar, trebuie să se așeze în desvoltarea lor, care prin legile noastre și în cadrul lor, li e asigurată“.

„Pester Lloyd“ scrie: „Mai important și mai vrednic de mulțumire e pasagiul, în care M. Sa accentuează „unitatea statului ungar și a națiunii (politice!) dlor Lloydști! Red. „Trib.“ ungare“. Cu atâta hotărâre și cu atâta căldură nu s'a mai anunțat dela Tron acest proslutat și acum, cei-ce cu atacurile lor asupra integrității statului și a poporațiunii unitare („Volksthum!“ Red. „Trib.“) au cutezat a provoca tendențios la tendențe secrete „aulice“, vor trebui să înceteze acum cu acest joc netrebnic. De sigur că M. Sa le ține la inimă desvoltarea diferitelor naționalități, — asta se accentuează expres; dar' „pe lângă respectarea unității statului și a legilor“, după-cum se adauge spre întărirea propozițiunii amintite“.

Astfel ziarele, fiecare caută să și explice după vederile lor cuvântul Regelui, care trebuie să aibă un înțeles mai profund și trebuie să însemneze o direcțiune deosebită de cea șovinistă.

Cronica politică. Opoziția croată.

Am pomenit de mai mult-ori, că partidul opozițional croat așa zis „al dreptului“, de sub șefa de curând decedatului Starcevic se desbinase, încă mult înainte de moartea acestuia, în două fracțiuni, cari se combatău în mod înverșunat în foi, la întruniri, pe stradă etc. La început, afară de câțiva membri inițiați în cele mai ascunse secrete, lumea nu și pută da seama despre adevăratele cauze ale desbinării, ear' cei câțiva inițiați în tot și toate nu voiau să ese în public din cauza scandalului public, și în primul rând din considerații pentru cinstitul Starcevic, după a căruia stare de sănătate se vedea, că nu va mai trăi multă vreme.

Nu-i vorbă, unii mai neastîmpărați lipsiți de considerare dadură pe față și în timpul pe când Starcevic trăia unele lucruri, din case putea concludi, că cauza, pedea de căpetenie a împăcării, este Dr. Frank, mâna dreaptă a lui Starcevic și de care acesta n'a mai avut putere să se lapede, atât de cumplit știa să-l incurce. Despre Dr. Frank adeea de mult încă erau răspândite șvonuri, că pe ascuns e înțeles cu banul Khuen-Héderváry și prin el cu guvernul din Budapesta, pe când în ziarul seu faee opoziție crâcnă ambelor regime. Am amintit despre procesul ce era să se pertracteze între „Obsor“ și „Agrarier Tagblatt“, fiindcă ziarul episcopului Strossmayer aruncase ziarului lui Dr. Frank în față imputarea, că e spriginit de firma Haas & Deutsch.

Baniuilele nu încetaseră, ba nu slăbiră nici chiar în urma arestării și întemnițării celor doi fii ai lui Frank pentru demonstrațiile din luna Octomvrie a. tr., când petrecea în Zagreb împăratul.

După moartea lui Starcevic frecările între cele două fracțiuni se înăspriă la început și mai mult, relațiunile deveniră aproape nesuferibile, dar' încetul cu încetul în ambele fracțiuni s'a născut dorința a pune capăt luptei și a se încheia earăși într-o falangă puternică. Frank știa bine, că prin împăcarea celor două fracțiuni poziția lui în partid ar fi aproape sdruncinată, de aceea a zădărnicit rezultatul a vre-o 3-4 conferențe, ce unii membri din ambele fracțiuni ținuseră în anul acesta, tocmai spre scopul împăcării. Negocierile însă n'au încetat și în urma urmelor, trecând peste toate intrigile lui Frank, se hotărîse acum vre-o două săptămăni conferența definitivă tocmai pe 8 Iunie, apogeul milleniului.

Întreaceea se descoperiră manoperile fratelui Dr. Frank, Iacob, care, ca redactor la ziarul „Agrarier Tagblatt“, scria și în foi guvernamentale.

Pe lângă aceasta obveni și următoarea împregiurare. Deputatul dietei croate Rujić, membru al fracțiunii contrare lui Frank, atacase vehement pe acesta în ziarul „Hervatska Domovina“, în urma căruia atac Frank ceru satisfacție prin armare dela Rujić. Acesta declarase mai întâiu, că peste tot nu dă nici un fel de satisfacție, pe urmă însă și numise și el doi martori, cari au adus martoriilor lui Frank o declarațiune a clientului lor, că-l ține pe Frank incapabil de satisfacțiune. Pertractările martoriilor au înecat în urma acestei declarații, dar' în aceeași zi s'ara, 7 Iunie, cei doi fii ai lui Frank au atacat pe Rujić cu biciuște strigându-i: „Poftim! hoțule onoarei altuia!“ Se înțelege, emoțiunea publicului crescă grozav în contra familiei Frank și încă tocmai în ajunul conferenței generale de împăcare a ambelor partide.

vorbă într'un ton poruncitor și amenințator, după aceea — ascultătorului i-se părea un veac, — soldații se retraseră.

Oficerul avu abia acum timp a cerceta locul în care se afla și aprinse din această cauză o luminare care se afla pe masă.

El se găsea acum în locuința unei dame bogate, de sigur de rang înalt, căci această bogăție de mobile nu se potrivea de loc cu aranjamentul unui cetățean simplu, fie el ori-cât de bogat.

În partea dreaptă se afla o ușe deschisă, care conducea într-o splendidă cameră de dormit, improvizată cu un pat cu polog; la stânga stăteau dulapuri mari provzute cu lăcate de aur, pe cât timp la una din ferestre înaintea unei „chaise longue“ stătea o elegantă măsuță de cusut, pe a cărei placă se afla o brodărie începută, în care era înfipit încă acul.

Oficerul se apropie de fereastră și uitându-se cu băgară de seamă prin perdele vâzu, că caporalul orînduise în casa de peste drum o sentinelă.

Reîntorcerea îi era deci închisă.

Învirtă cheia unui dulap mare, ușa se deschise; dulapul era aproape desert și oferea un refugiu destul de bun la o surprindere neașteptată.

Stîmse luminarea și se puse pe gânduri; se hotărî dar' a aștepta până-ce se va întoarce stăpăna locuinței și va fi singură; atunci îi va descoperi totul, poate, că va pute să-l ascundă până-ce sentinela se va fi retras.

În oada nu putea rămâne, căci nu putea ști, dacă dama se va întoarce singură sau că în prima spaimă va striga după ajutor; era deci mai bine să observe din dulap și să aștepte momentul favorabil de a se arăta.

Deschise dar' hotărît ușa și intră în dulap, scoțend cheia și trăgend ușa după dînsul.

Se retrase în postul de observațiune tocmai la timp oportun, căci de abia se instalase în lăuntru și deja se și auzi șgomot dela persoane, cari urcau scara, și fășăituri de rochie. În momentul următor se deschise ușa odăii, o rază de lumină căzu prin broasca ușii pe mâna căpitanului, stăpăna camerei intră în ea urmată de o altă femeie, de sigur servitoarea ei.

„Mulțumesc lui Dumnezeu, că sânt deja acasă“, zise o voce foarte plăcută. „Sabino — atrnă mantaua în dulap.“

„Unde e cheia?“ întrebă o altă voce femeiască, după-ce scuturase mai mult tim dulapul.

„Cheia?“ răspuse cealaltă voce, „trebuie să fie în gaura broștei“.

Servitoarea scutură din nou dulapul, se uită sub el, dar' înzădar. Căpitanului îi treceau fiori răci prin corp.

Cu toate-că dulapul era destul de înalt și larg, cu toate acestea nu-i ajungea a putea sta drept, ci trebuia să stea în-covoiat.

Aceasta nu era însă de suportat mult timp. Fiindu-i frică, că doamna se va desbrăca și dorind ea și servitoarea să fie de față la arătarea sa, ca doamna căsii să nu fie compromisă, împinse repede ușa și stătu în fața miratei doamne a căsii.

Un dublu strigăt îi urmărea acestui act îndrăzneț. (Va urma).

Pentru a liniști oare-cum înfărtarea publicului, a doua zi, 8 Iunie, dimineața fiii lui Frank au adresat lui Rujici o scrisoare, iscălită și de însuși tatăl lor, în care îl roagă umilit pe cel insultat de iertare. Dar' nu prea se pare că le-a folosit ceva umilita rugare, căci eată ce se telegrafează din Zagreb lui „Pester Lloyd” despre rezultatul conferinței dela 8 Iunie:

„Întrunirea de astăzi a partidului de drept (public) a fost foarte bine cercetată; au venit cam la 3-400 de inși din toate părțile țerii. La intrare se exercia o controlă severă și au fost admisi numai de aceia, care s'au putut legitima ca delegați ai vre-unui club. Încă înainte de deschiderea conferinței, clubul din Zagreb a ținut ședință, care a invitat pe membrii fracțiunii Frank la conferință, pe el însuși și însuși, ca unul, care în urma atacului făptuit asupra lui Rujici nu este iertat să iee parte la conferință. Conferința însăși a fost deschisă pe la ameazi de cătră baronul Rucavina, și a decurs în toată liniște. Precum v'am telegrafat ieri deja, adunarea s'a declarat aievea, ca reprezentanță a întreg partidului de drept și a luat în acest sens și rezoluțiuni. După-ce raportul comitetului central a fost aprobat și cetite scrisorile de aderență a deputaților croați din reichsrath, S. pincici și Laginia, s'a procedat la unele modificări în statute. La sfârșit, Dr. Frank a fost exclus din partid și ales un nou comitet.”

Acum partidul curățit de Dr. Frank va pași resolul în activitatea sa, ceea-ce a și dovedit-o îndată, aducând un protest contra mileniului, despre care amintim într'o notiță pe pagina 1. Afară de aceasta se poate spera, că partidul dacă nu va fusiona, cel puțin va stabili mergere paralelă opozițională cu partidul opozițional de sub șefia episcopului Strossmayer al cărui organ principal este „Obsor”.

Federalismul în Germania.
„Neue Freie Presse” primește din Moscva următoarea informație:
Alăturiieri seara, colonia germană de aici a dat un banchet, la care au luat parte și persoanele princiare din Germania. Presidentul Camesa-Sasca a ridicat un toast în onoarea prințului Heinrich (fratele împăratului Wilhelm II. Red. „Tribuna”), care era și el de față, precum și în aceea a tuturor persoanelor princiare, care au venit la Moscva „ca suită a acestui reprezentant al împăratului german”. Imediat se sculă prințul Ludovic al Bavariei, pentru a protesta contra cuvântului „suită”. El a zis: „Noi nu suntem suită, nici vasali, ci aliați împăratului german; ca atari — precum a recunoscut-o totdeauna împăratul Wilhelm I. — am stat, acum 25 ani, alături cu regele Prusiei și ca atari ne vom întâlni earășila oaltă, când Germania va fi în primejdie. La aceasta se gândescă Germanii de pretutindeni și se nu uite, pe lângă patria cea mare, nici de patria cea mai restrânsă, de alipirea la dinastia întregă.”

Federalismul așadar în Germania nu că ar scdea cu timpul, dar e accentuat în mod așa de vdit chiar de fuși capii statulețelor federate.

Reuniunea română de muzică din Sibiu va concerta, Duminică seara, în Alba-Iulia. Programul îl vom comunica mâne.

Cavalerul August de Muntean. Advocatul din Dej al ministrului Bánffy, cunoscutul agent la București în decursul crizei, August Muntean a fost distins de M. Sa, firește la propunerea guvernului, cu crucea ordului Francisc-Iosif. Am vrea să ni-se spună, cari sânt meritele patriotice ale acestui nou cavaler, dacă nu a cele de a fi făcut serviciu de agent lui Bánffy; unde-i nexul causal?

„Egyetértés” despre „Gott erhalte!” „Egyetértés” descrie cu multă vervă ziua millenară, în care s'au produs în gimnastică studenții maghiari dela diferite gimnasii. Observă însă următoarele: „A existat însă o puternică disonanță în această srbare a tinerimii maghiare, ce i-a ruinat toată dispoziția. Ce altceva ar fi putut fi această disonanță, decât acea „Gott erhalte”. Când a început muzica se cânte această melodie, cea mai mare parte a celor de față au facetat de a mai striga „éljen a király”, și i-au acoperit capetele cu palăriile. Această scenă s'a repetit și la încheierea gimnasticii. Cum? Platim noi pentru aceea pe acesti musicanți cu 36.000 fl., pentru-ca să ne strice toate srbările cu „Gott erhalte”, în loc de a ne cânta melodiile noastre?” Astfel vorbește foala lui Kossuth, care pe pagina primă serie cele mai

emfatic frase la adresa Monarchului și pe a doua îl tractează cu biciuri de aceste. Eată sentimentul comun al iubitorilor millenari!

Libertăți maghiare. Consistorul din Arad și cel din Sibiu au publicat, și de sigur și celelalte vor fi publicat, la ordinau ministrului de culte, catalogul cărților românești din școalele de pe teritorul Ungariei. Acest catalog cuprinde nu mai puțin decât 79 de cărți. Despre această dovadă de libertăți maghiare mai detalat în primul nostru de azi.

Banderiștii din Sibiu. La cavalcada millenară din 8 Iunie s'au distins — după-cum scriu foile din capitală — banderiștii sași din Sibiu. „Magyar Hirlap” spune, ca acestora li-s'au strigat mai mult „éljen”, ca ori-cărui comitat neoaș maghiar. „Cum nu — adauge numita foie, — dacă bravii Sași, frații nostri, au venit din depărtare încoace, ca să-și manifeste sentimentul lor maghiar prin participarea la cortegiul omagial”. Pe urmă le laudă uniforma lor, care este alfcum „magyar szabásu”. — „Den Pferden wird der Hafer frommen”, — ear' banderiștului lauda foier maghiare. Heil dem Vaterlande!

Sinamăgire. Foile din Budapesta primesc o telegramă din Sibiu, care spune că aci s'ar fi srbat cu mare pompă ziua de 8 Iunie, sute de steaguri ungurești ar fi fost arborate, ear' musca militară a cutreerat stradele Sibiului. Cătă minciună și ce sinamăgire!

Steagul srbesc la banderiu. La banderiu din 8 Iunie au fost purtate toate steagurile acelor țeri, cari au stat vre-odată în raporturi de vasalitate cu Ungaria. Intre acestea a fost și steagul Srbiei dus de contele Keglevich István. Lumea se aștepta poate la vre-un atentat în contra acestui steag bine știind, câte neplăceri cu Sberbia sau iscat din cauza lui. N'a urmat însă atentat, ci o altă catastrofă. Calul lui Keglevich s'a spărlat de te miri ce și l'a aruncat pe pământ cu steag cu tot, astfel că ruda steagului s'a frânt în două. Stegarul a rămas sănătos și legând steagul cu spargă a călărit mai departe, pe când privirile tuturor erau îndreptate asupra bietului steag srbesc!

Dragostea Croaților pentru Maghiari. Foile din Budapesta publică cu data de 8 Iunie (!) următoarea depeșă din Essek; „Azi-noapte, tăblițele tuturor firmelor maghiare, precum și gara au fost mănjite cu tină. Poliția a pornit cercetare strânsă”. Felicitările noastre pe ziua apogului millenar.

Precauțiune, poate justificată! Din Belgrad se telegrafează cu data de 8 Iunie: Prefectul poliției a luat pentru azi măsuriile cele mai întinse pentru a înăbuși eventualele demonstrațiuni dușmănoase Ungariei cu privilegiul srbării ce se ține azi în Budapesta. Afară de corpul polițienesc de toate zilele au mai fost chemați în slujba de pază și funcționarii, cari de altfel sânt ocupați numai în brouri. Lovirile cele mai severe pazite sânt: înalta școală și piața teatrului.

În interesul băilor. Primim următoarele: „Însărcinat de cătră direcțiunea „Enciclopediei Române” cu redactarea articuloilor de cuprins balneologie, doresc a mă achita de această îndatorire astfel, ca baile și isvoarele minerale din toate ținuturile românești să se găsească în număr cât se poate de complet în „Enciclopedia română”. Spre acest scop, în interesul lor însuși proprietarii și exploataorii isvoarelor sânt rugați a-mi trimite următoarele date: (de urgență sânt numele băilor cu inițialele A. și B) 1. Poziția geografică, topografică, clima (pe scurt). 2. Dacă e apa analizată, când și prin cine? Numărul isvoarelor. 3. Care e gradul de temperatură? Resursele balneare. (Dacă se bea, se inhalează, are nămol, serveste ca baie, duș, masagiu, cura de lapte etc.) 4. Bailele cari au făcut reputația locului de cură. 5. Cât ține sezonul, cine e proprietarul, de câte camere dispune? Numărul vizitatorilor în anul trecut. 6. Scrierile ce au apărut asupra locului. Acestea date verificate de persoane demne de crezământ sânt a se trimite la adresa subscrisului medic al băilor Mehadia. Dr. Vuia, în baile Herculane (Herkulesfürdő) Ungaria.

Adevăr se fie? Foile ungurești aduc știrea, că vr'o 592 de Români din comitatul Caraș-Severin vor lua parte la țirgul de dreptăți din Iudapesta. Noi nu credem, că acei Români să fie în stare să se srbescă o astfel de prestie. Dacă se duc, acolo să și rămână, căci scapă satele românești de niște oameni, cari nu-și cunosc datorităle lor de Români.

Forța guvernului. Guvernul s'a încercat a împune naționalităților cu toată forța, ca se srbescă și ele marcele tămbălu, dar' naționalitățile au răspuns cu manifestarea aversunii și scărbei lor pe toată linia, au răspuns și prin cunoscutul „protest al naționalităților aliate”. Cu toate acestea însă guvernul nu-și dă pace și machinează pruibirii sei. Pe Sași i-au dus mai cu voia, mai cu de-a sila. Afiam acum, că solgabi-reilor din ținuturile slovace le-a succés a acvira 400 de Slovaci, pe cari ti vor duce fu 20 l. c. la Budapesta, unde vor aranja o srbare națională populară, ca Ovreei din nou să se poată delecta. — Poate în curând vor urma Români la rând. Mai știu nu vor isbuti și cu noi, căci multe ținuturi lipsite de păstori avem și noi!

O declarație. Primim următoarele: Pentru ilustrarea corespondenței, datto Satulung, 20 Mai v. 1896, apărută în „Tribuna” nr. 114, mă vđ îndemnat a vđ ruga, să binevoiați a publica, că subscriseul nu am retras concursul meu, ci — vđzând trăgănarea

alegerii și având lipsă urgentă de documente și pentru un alt post, — am rugat în scris pe dl protopretor Henter, să binevoiască a-mi extrada documentele spre decopiere fără suplica pe timp foarte scurt și... „la propriați cerere” („saját kérésére”)?... spre marea nea mirare și supărare, numai decât căpăt direct și prin postă toate documentele cu suplica cu tot reînpoiate Pofim ispravă! Cine nu vede dar' din procedura aceasta foarte caracteristică, că eu tare crud și simplu, cu multă poftă am fost dat afară peste prag. Dar'... sus e Dumnezeu! Zlatna, 26 Mai (7 Iunie) 1896. Cu tot respectul: Ioan Radu, vicenotar.

Necrolog. Maria Popovici, ca soție și fiica sa Veturia, precum și numoroasele rudeni, fac cunoscută trecerea din viață a dlui George Popovici, major ces. reg. la regimentul al 64-lea de infanterie, posesor al diferitelor distincții militare, întemplată Joi, în 4 Iunie n. 1896 în Serajevo. În mormântarea s'a celebrat Sămbătă, în 8 l. c. tot acolo. În veci amintirea lui!

La „Împăratul Romanilor”, în cas de timp favorabil se va ține mâne, Joi, seara, deschiderea grădinii. Va concerta capela orășenească. Prețul de intrare 30 cr. de persoană. Începutul la 7 ore seara.

Atleți. La circul din loc au sosit de vre-o săptămână trei atleți, cari atrag cu drept cuvânt o mulțime de public. Atleții sânt Oberhuber din Helvetia, Bauer din München și Kreindl din Viena. Acest din urmă a învins pe ceialalți. Lupta (sistemul roman) decurge frumos. Deseară va fi o luptă de revanșă între Bauer și Kreindl.

La
Abonament lunar
pentru Iunie st. v.
— cu prețurile din capul foi —
invită
Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

VIEȚA SOCIALĂ.
Concertul „Reuniunii rom. de muzică” din Sibiu în Alba-Iulia.
Despre concertul „Reuniunii rom. de muzică” din Sibiu, ce se va da în Alba-Iulia, Duminică viitoare, în 14 l. c., ni-se scriu următoarele:
Aici la noi se așteaptă cu mult dor și interes deosebit sosirea iubitorilor nostri artiști din Sibiu, în frunte cu abitul conducător, George Dima. Nu numai la Români se manifestă acest interes, ci și la străini, cari probabil vor participa la concert în număr considerabil. Chiar și țerani fruntași, nu numai din loc și giur, dar' și din ținutul Oraștelui, Sebeșului și Devei s'au înștiințat că vor participa. Și nu e mirare, dacă considerăm de o parte renumele „Reuniunii” sibiene, distinsă și prin Maiestatea Sa Regina României, când a concertat anul trecut în București, ear' de altă parte rara ocaziune de-a gusta prestațiunile excelente ale acestei Reuniuni.
Comitetul arangiator a făcut toți pașii, ca arangiarea să reușească pe deplin. Precum am aflat, membrii Reuniunii vor sosi Duminică cu trenul dela 2 1/2 ore și la gară vor fi întâmpinați de membrii comitetului și vor fi conduși în oraș la cartiere. Arangiarea unei escursiuni atrnă dela timp, dacă va fi favoritor.
Ca de încheiere, pentru public notez, că programul care se va împărți seara la cassă, e compus din 8 puncte, clasice și române, cele mai dragălașe arii românești. Concesiunea dela primărie e exoperată și astfel nimic nu lipsește, ca să avem una din cele mai frumoase seri, în A. Iulia.

Mai nou.
Distincții.
Din incidentul milleniului M. Sa a distins cu diferite orduri o mulțime de persoane. Numărul de ieri al foi oficioase a publicat denumirile. Cei distincți sânt peste 120 persoane; Români însă, afară de August Muntean nu mai e decât episcopul Ioan Meșianu, care a primit crucea cea mare a ordinului Francisc-Iosefin. Intre cei distincți e și superintendentul săsesc Müller din loc, care a primit crucea-de-fer cl. II.
Exposeul ministrului de externe.
În ședința de ieri a delegațiunilor ministrul de externe și-a făcut exposeul, prin care, între statele balcanice, este lăudată România, pentru ținuta sa corectă, și desaprobată mult Sberbia.

Bibliografie.
Gramatica Germană
de
Sava Popovici Barcianu,
revidată și completată de
Dr. Daniil Popovici Barcianu.
Această gramatică a limbii germâne este cunoscută tuturor Românilor, cari de limba germană au avut vre-un interes. Acum ea a apărut în ediția a cincia și este provdzută cu o prefață scrisă de dl profesor seminarial din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu, fiul răposatului autor. Prefața este scrisă în temnița Văului, unde dl Dr. Barcianu, după-cum se știe, a suferit pentru Memorand. Revidată și completată gramatica în fond și formă, ea se prezintă cu mult mai bună și din punct de vedere practic și teoretic pusă pe un teren cu mult mai științific. Completarea constă din o mai bună arangiare și alegere a bucăților de cetit și tradus, prin o mai practică întocmire a vocabularului alfabetic dela finea fie-cărei deprinderi și dela finea gramaticii însași. Revidarea este îndeosebi cu privire la stil, dar' mai pe sus de toate la ortografia, aplicându-se acum ortografia fonetică a Academiei și delăturându-se astfel o pedecă principală a edițiunilor anterioare.
Atențiunea ce s'a dat celor patru edițiuni anterioare va deveni deci cu mult mai intensivă față de aceasta nouă și mai perfectă ediție. Limba germană, după-cum vedem din zi în zi, trebe să o cultivăm tot mai mult. Prin această gramatică este asigurată teemnica cunoaștere a limbii germane. Ea poate servi ca manual de gramatică la toate școalele noastre medii, precum și ca manual de deprindere în limba română la gimnasiiile cu limbă de propuneve germană. Cu această gramatică a mâne poate studia limba germană un om mai matur chiar și fără instructor. O recomandăm cu căldură.
Gramatica conține 27 coale 8° și costă numai 1 fl. 40 cr.
Se poate procura dela „Institutul Tipografic” din Sibiu.
Nr. 16 al „Bibliotecei de popularizare” (editura Samitca, Craiova), cuprinde trei novele celebre, scene din răboiul franco-prusian dela 1870 de G. de Maupassant. „Gogoloiu de sêu” (Boule de suif), considerat unanim ca un cap de operă, satirizează cu o ironie gingașe și într'un colorit viu și fermecător niște tipuri egoiste rămase nemuritoare. „Mademoiselle Fifi”, o novelă care smulge lacrimi și stârnește cea mai sinceră admirație pentru o biată fată perdută, din care patriotismul face o eroină. În sfârșit „Doi prieteni”, o novelă de o grație desvîrșită, descrie sincerul și naivul eroism a doi băieți negustori, cari cad victime sălbătocii Prusienilor în răboiul dela 1870.
Recomandăm cu plăcere cetitorilor acest interesant volum, care nu costă decât 30 bani.

Oșindarul zilei.
11 Iunie n. 1896
Iulian. Părintele Ioachim.
Gregorian: Varnava.
Săarele: răsaré 4. 5, apune 7. 5 m.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 10 Iunie n. 8 ore dimineața.
Pres. univ. atmosf. în mm. (Mediu) lunar 729.6
Temperatura în grad. Celsius
Maximul și minimul de temperatură
Direcția vântului
Observat. Diferența din trecut
729.9 — 1.3 +19.4 +27.3+14.4 80

Din țeară 8 Iunie n. 7 ore dimineața.
Stațiunile Presiun. atmosf. în mm. Temperatura Celsius. Vântul direcția și tăria
Budapesta 760 — 18.0 NV 1
Sătarar 76 — 19.4 SV 2
Cluj 760 — 17.4 — — —
Orșova 761 — 19.0 SV 2
Arad 761 — 18.0 V 4
Panclova 760 — 19.8 SV 4

Sosiți în Sibiu.
În 10 Iunie n. 1896
Hotel „Împăratul Romanilor”. F. Binder, concertist din Timișoara. H. Grossman, antreprenor din Zlatna. I. Bouré cu societatea, director de orfeu din Budapesta. E. Theil cu soția, privatier din Mediaș. Dopp, oficial din Somogy. M. Stern din Budapesta, Lobbó din Viena, ne-ufători de cai. I. Schenk, A. Sonnenschein, Schotten și A. Diamant din Viena, Schauer din Pola, comercianți.
Hotel „Neurivier”. Cantele Logo hethy cu familia din Cornăel. M. Dan, proprietar din Câmpeni. I. Weiss din Budapesta, H. Klein, N. König și A. Stern din Viena, voiağiori. Grünfeld din Mediaș, Vecera din P. aga, comercianți.
Hotel „Meltzer”. O. Longpini și A. Andra, antreprenori de eldări din Becicherecul-mare. F. Schöter, voiağior.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Iunie n. 1896.

Semănțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc nou	77	6.75	6.85	78
Grâu dela Tisa	77	6.80	6.90	78
Grâu „Pesta	77	6.75	6.85	78
Grâu de Alba-Reg.	77	6.75	6.85	78
„Bačca	77	6.85	6.95	78
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78

Carnal pleții din Sibiu.
Din 10 Iunie n. 1896.
Hărte-monetă română Cump 9.47 vënd. 9.52
Lire turcești „ 10.6 „ 10.70
Imperiali „ 9.60 „ 9.70
Ruble rusești 100 à 126 1/4 127 1/4
Galbeni „ 5.60 5.65
Napoleon-ori „ 9.50 9.55
„ (rusești) „ 9.47 9.51

Bursa de Budapesta.
Din 8 Iunie n. 1896.
Renta de aur ung. 6 1/2 122.50
„ „ „ 4 1/2 98.75
Renta un. v. c. 4 1/2 121.75
Impmuntul căilor ferate ung. 123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 104.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 97.—
Bonuri rurale ung. 97.—
Obligațiunile desp. regaliilor 100.10
Impmuntul cu premiu ung. 152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 139.50
Renta de hărte austriacă 100.50
„ de argint austriacă 100.75
„ de aur austriacă 120.25
Losurile austriace din 1860 —
Acțiunile băncii austro-ungare 101.5—
„ de credit ung. —
„ „ „ anstr. —
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina” 100.75
Argintul —
Galbeni împărătești 5.65
Napoleon-d'ori 9.52
Mărci 100 imp. germane 58.74
London 10 Livres sterlingi 120.—

Bursa de Viena.
Din 8 Iunie n. 1896.
Renta de aur ung. 6 1/2 122.50
Renta un. v. c. 4 1/2 98.80
Impmuntul căilor ferate ung. 124.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 101.25
Bonuri rurale ung. 97.14
„ croate-slavone 101.—
Impmuntul cu premiu ung. 153.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 142.—
Renta de hărte austriacă 100.65
„ de argint austriacă 100.95
„ de aur austriacă 122.—
Losuri austriace din 1860 —
Acțiunile băncii austro-ungare 102.—
„ de credit ung. 421.50
„ „ „ austr. 246.50
Argintul —
Galbeni împărătești 5.65
Napoleon-d'ori 9.58
Mărci 100 imp. germane 58.75
Londra 10 Livres sterlingi 120.—

Bursa de București.
Din 27 Mai v. — 4 ore p. m. Cassa
Renta rom. per 1875 5% 100
Renta română amort. 5% 97
Renta (Schuldverschreib) 09
Oblig. de stat C. F. R. 6% —
Renta rom. (Rural conv.) 6% 100
Impmuntul municipal 5% 97
Scrisuri func. rurale 5% —
„ „ „ 7% —
Idem urbane 7% 102
„ „ „ 6% 87
Banca-Nat. (100 lei vërs. intr.) 1468
Soc. Decia-Rom. (250 lei vërs.) 420
Soc. de Asig. Nat. (20 lei vërs.) 467
Soc. rom. de reasig. 118
Soc. r. de com. (250 lei vërs.) 106
Oblig. Cassei Pensunilor 280
Agio —
S c h i m b .
Londra 3 luni —
„ cek —
Berlin 3 luni —
„ cek —
Paris 3 luni —
„ cek —
Viena —
Agio —
Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes.
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub secestru:
V. H. Dressnand.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de casar la institutul de credit și de economii „Lipovana” în Lipova.

Salariul anual este: 400 fl. v. a., ear' dovind activitate și zel în oficiu, li-se pune în prospect remunerațiune anuală ulterioară, cât și ridicarea salariului din timp în timp.

Cassarul va fi îndatorat a depune, ca cautiune în număr, ori hârtii de valoare, ori în realități, o sumă îndoit de mare, de cum fi este salariul.

Confirmarea alesului poate urma numai după un an de serviciu.

Dela recurenți se recere se poseadă în scris și în vorbire limbile: română, maghiară și germană, recurenții, cari vor dovedi că au făcut praxă la vre-un institut de bancă, vor fi preferiți.

Recursele ajustate cu documentele ce le posed recurenții se se trimită la adresa subsemnatei direcțiuni.

Terminul concursului se fixează până la 23 Iunie a. c.

Lipova, 8 Iunie a. c.

Direcțiunea.

[1575] 2-3

În „Tipografia diecesană” din Caransebeș se primește deloc

un culegător de litere

pentru limba română și germană.

[1579] 1-3

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise) se află de vânzare la „Institutul Tipografic” din Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

„LUCEAFERUL”,

institut de economii și credit, ca societate pe acțiuni în Verșeș.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de contabil la institutul nostru.

Reflecții au a-și înainta petițiile direcțiunii institutului până la 15 Iulie 1896 st. n., înzestrate cu următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Atestat de calificare și
3. At-stat despre praxă câștigată pe acest teren.

Dotăția constă din salariu anual de fl. 900 și tantiema provăzută în statute.

Se pretinde cunoașterea limbilor: române, germane și maghiare în vorbire și scriere.

Postul este a se ocupa în 1 August 1896 st. n.

Direcțiunea.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de casar la institutul nostru.

Reflecții au a-și înainta petițiile direcțiunii institutului până la 15 Iulie 1896 st. n., înzestrate cu următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Atestat de calificare și
3. Atestat despre praxă eventuală câștigată pe acest teren.

Se pretinde depunerea unei cauții de fl. 1000 v. a. și cunoașterea limbilor: române, germane și maghiare în vorbire și scriere.

Dotăția constă din salariu anual de fl. 700 și tantiema provăzută în statute.

Postul este a se ocupa cu 1 August 1896 st. n.

Direcțiunea.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.
În mărime de 38×28 cm.
Cu 50 cr.

TABLOUL
„CONFERENCEI NAȚIONALE”
În mărime 33×50 cm.
Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

Românii la Dobrișin
12 Noemvrie 1892.
Prețul 1 fl. v. a.

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.
Prețul 2 fl.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII
DE
EMIL BOUGAUD.
TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLESCU.
Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Accasta carte a fost recomandată de către Exco. Sa Metropolitan Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 preți întemnițați în Ciuj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Marfă gata după plăcere.

Comandele se efectuesc înte.

Constantin Dragoș,
măiestru pantofar,
Sibiu, strada Măcelarilor 37,
recomandă onorabilului p. t. public, că în lucrătoreea sa de păpucărie efectuește tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi, cu prețurile cele mai moderate, oferind totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă și prompt executată.

Prețuri foarte ieftine.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei”.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI”,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc”.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavriil I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după înțetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului”, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu 1884, 84 pag. numai 20 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrite, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de leguni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrarea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Istoria română pentru școalele primare de ambe sexele, de Gr. G. Tocilescu (carte aprobată și în special recomandată de onor. minister al cultelor și instruct. publice). București 1887. — 300 pagini numai 40 cr.

Criticele „istorice” ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Plutașul, narațiune americană de Fr. Gerstăcker, trad. din limba germană de B. V. Vermont. 167 pagini numai 10 cr.

Othello, novelă de Wih. Huf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

P. timile junelui Werther, traducere de B. V. Vermont, cu o introducere de Grig. H. Granda. București. 204 pagini numai 20 cr.